

VLADIMIR BIONDI , OVJEK KOJI ZNA KAMO TREBAJU HRVATI I I

Osvrt na knjigu Vladimira Biondi a: "Hrvatska ljubavi
moja"

Napisao i posložio: dr. sc. Tomislav Dragun

Neobi an je ovjek taj Vladimir Biondi , neobi na je ova
njegova knjiga.

Nije to zbirka povijesnih pri a. Nije to slavoluk pobjeda. Nije to
hrpa enciklopedijskog znanja.

To je Deset hrvatskih zapovijedi. Poruka Hrvatskoj mladeži
koja dolazi iz slavne i nezaboravne hrvatske prošlosti.

PRESUDA

Ova knjiga nije "predlog za razmišljanje", nije monolog
mudraca, nije "glas vapiju eg u pustinji". Ona je govor kona ne
istine.

"Ona je Hrvatska Besjeda u Vje nosti.
To je to. Tako je to.
Uzalud ju stranac mržnjom guši,
Ne damo je za sve blago svijeta.
Neka živi u srcu i duši,
Ta voljena Kroacija sveta."

U boj bra o! Za Dom! Za Dom!

DRŽAVA HRVATSKA

Zna dobro Vladimir Biondi za rije i Vinka Nikoli a:

"Uredništvo Hrvatske Revije donijelo je u sv. 3., god.
II., str. 206-244, lanak g. Eugena Kvaternika
'Ustaška emigracija u Italiji i 10. travnja 1941.', u

uvjerenju, da tako vrši jednu hrvatsku dužnost. Taj je

2

Ianuk, naime, svima dokazao, da Nezavisnu Državu Hrvatsku nije stvorio ni Hitler ni Mussolini, nego hrvatski idealisti u Domovini. Ustaški emigranti došli su u Domovinu, kada je vlast već bila u rukama hrvatskog naroda, pa ni oni ni itko drugi nisu mogli stvoriti ono, što je već bilo stvoreno. Svjetska javnost i pogotovo naši neprijatelji to su dobro shvatili."

Nu, njegove oči vide svjetlo u tami. Za njega je ona uvijek "Nezavisna" i kad ponekad (zbog prilika i neprilika) samo piše "nezavisna":

"NDH je postojala kao željena, dugo iščekivana i plebiscitarno prihvaćena stvarnost. Samim time kvalifikacija fikcija, izmišljotina itd. uglavnom otpada.

Iako se dalji život te države nije mogao ostvarivati u smislu željenih ideala i ciljeva jer joj to nisu dopustili, ona je i dalje živjela u svojoj ponositoj, iako ratnoj i tegobnoj stvarnosti. Mnogi koji su imali zamjerke (a zar ih danas nemamo?) i dalje su je smatrali svojom, željenom i voljenom pa su radili, ratovali i ginuli za

nju

jer su htjeli da oni sami i njihova djeca žive u svojoj hrvatskoj državi."

USTAŠE

Razlikuje dobro Vladimir Biondi u ovoj svojoj knjizi Ustaški pokret i ustaše. Njega zanimaju ustaše kao "mi", kao hrvatske nacionaliste, kao Hrvate općenito, koje označuju tako širom svijeta, oni koji nas vole, ime isti u našu hrabrost, a i estitost, a osobito oni koji nas mrze (neprijatelji hrvatstva kao

ideje, bezuvjetno), kako bi nam nakalemili ne ovještva koja nisu ni u kakvoj svezi s nama.

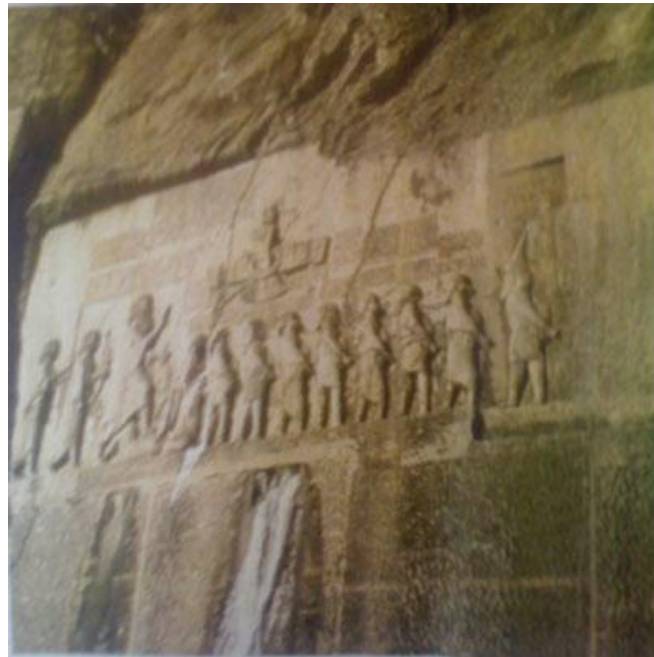
"Taj isti Vukovi isti e da je zauze e Gospi a završilo zarobljeništvom od samo 25 ustaša koje objesiše po

3

obližnjim borovima. Moj brat Pavao, tadašnji u partizane mobilizirani pitomac biskupijskog sjemeništa u Splitu, nadodaje da su prije vješanja tim ustašama jugo-partizani u živo meso na prsima nožem bili urezali slovo U."

JURE FRANCETI – NAŠE POVIJESTNO HRVATSKO DRŽAVNO PRAVO

Sažeo je Vladimir Biondi kroz ovu knjigu svoju misao o dugovjnosti i trajnosti našega postojanja. Na slavu i ponos Boga Oca.

Reljef u živoj stijeni Baga Stana, danas Bisotun, Kralj Kraljeva Darije I. Veliki u 14 plo a teksta slavi svoju pobjedu. Plo a ispod Darijevog lu onoše i kopljonoše, Gaubarve i Vindafarne, sasma lijeve napuknute plo e u lijevom gornjem uglu,

opisuje 19. posljednju bitku i spominje nezamjenjivu pomoć svoga oca bana Vištaspe i bana Harauvatije i vojskovođu u Hrvata Vivana, staroperzijski : harauvatim bandaka Vivana. Kralj Darije drži lijevu nogu na prsima sve enika krivokletnika Gaumate, vođu u pobune. Na kraju reda uhvaćeni vođe a pobuna sa šiljastom kapom je kralj Skita, Skunša. Kralj Darije ispruženom desnom rukom prema znaku Ahura Mazde zahvaljuje Svevišnjem Gospodinu na milostima, junaštva, pobjede i jedinstvu kraljevstva.

4

Njegov odabir je danas bio Jure vitez Franceti . Jednako tako će sutra biti Domagoj, Derenčin, Šubi Zrinski.

Uvijek i svagda oslonac na znake Tanajskih ploča.

"Usprkos tome, ideološkom tezom unaprijed – dakle, posve izvan kontekstualno – razvija se 'životni put ustaškog revolucionara i teroriste', jednog od prvih ustaških emigranata (1933.), koji ulazi „u ustaške redove prihvaćaju i postulate njihove nacionalne i fašističke ideologije’.

Međutim, ako išta, onda životni put Jure Franceti je svjedočio i posve suprotno. Naime, prouzročio je velikosrpskim monarho-fašizmom i okupacijom – naspram importiranih revolucionarno-klasničkih (komunisti) – nacionalni revolucionari (ustaše) pripadaju 'autohtonome revolucionarno-političkom pokretu, koji je sebi za cilj postavio uspostavljanje neovisne hrvatske države’."

JURE FRANCETI NA DRINI

Nije to bila krvožedna trka nemani u ljudskom liku za krvlju neprijatelja, nego junaštvo svega nekoliko stotina slabo naoružanih hrvatskih momaka pod njegovim zapovjedništvom:

"Po etkom travnja započeo je [uspješnu akciju Crne legije u istočnoj Bosni](#). Ne obazirući se na zapovjedi njemačkog generala [Johanna Fortnera](#), Franceti je samoinicijativno krenuo u napad na etnike i

partizane u Podrinju te im nanio težak poraz. S obale Drine 10. travnja 1942. godine šalje A. Paveli u brzojavku sadržaja:

Poglavni e, sretan sam da Vam mogu javiti da hrvatske ustaške puške i ustaški topovi od danas

5

uvaju našu povijesnu granicu. Potresni su prizori našeg ulaska u Srebrenicu, kada su sinovi u ustaškoj odori pokazali svojim majkama, donose i im zaštitu hrvatskog oružja da mogu nastaviti s obavljanjem svojih poslova."

SLOBODAN PRALJAK U HAAGU

Ni korak nazad, uspravno pred neprijateljem. vrst kao granit. Otvoreni o iju i s pjesmom pobjednicom na usnama.

"Slobodan Praljak, da nije u sudnici popio smrtonosni otrov, bio bi vrlo brzo, možda i kroz nekoliko dana od presude pušten na slobodu, u Hrvatsku, jer je odslužio dvije trećine presuđene kazne. Uobičajeno je, naime da se hrvatski osuđenici puštaju na slobodu nakon isteka dvije trećine vremena kazne."

On je to znao. Znao je i više od toga. Male i duhom siromašne duše to nikad neće razumjeti.

"Seppuku (切腹) je vrsta ritualnog samoubojstva, karakteristična za kulturu Japana. Seppuku je jedan od ključnih dijelova bušida, kodeksa japanskih ratnika samuraja. Samoubojstvo su činile osobe koje su izgubile čast ili im je to naredio gospodar, te kao izraz prosvjeda u slučajevima kada se vlastita moralna načela nisu slagala s gospodarovom naredbom."

SLOBODAN PRALJAK U SUNJI

Sunja je postajala Gvozdansko. Bezizlaz. Onda je došao On. Bezizlaz se pretvorio u slavu.

6

"Slobodan Praljak svoj je ratni put započeo u Hrvatskoj, vode i obranu Sunje u Banovini, a upravo tom, manje poznatom djelovanju kasnijeg generala, posvećen je ovaj članak.

Sunja je gradić u Banovini, u blizini Siska koji je postao jedan od simbola Domovinskog rata. Napadi na Sunju započeli su u noć i 27. srpnja 1991.

Pobunjeni Srbi iz okolnih sela potpuno su opkolili grad, a kao jedina veza s ostatkom Hrvatske ostala je skela na rijeci Savi.

Sunju su isprva obranili mještani i lokalna policija, a potom im je u pomoć stigla i jedna slabo naoružana satnija Zbora narodne garde. Unatoč premoćnim pobunjenicima nisu uspjeli slomiti obranu kojoj su se potom priključile i druge hrvatske snage.

Tijekom najžešćih napada na Sunju je dnevno padalo i po 3.000 granata, a željeznika postaja i hotel 'Propuh' na samom ulazu u grad postali su simboli obrane."

PRAVORIJEK

Na obzoru zora. Vladimir Biondi skida šešir. Klekajući. Zahvaljuje Bogu što ga je rodio Hrvatom.

"Svakoga dana obveza nam je sjetiti se svih njih, i u njihovo ime, i u njihovu zastavu hrvatski barjak ista i na svoje krovove, na svoje prozore i svijetle im zapaliti. Svijetle za mir duše njihove.

Neka ti barjaci svakodnevno vjehaju, vjehaju u znak sje anja, sje anja na sve one koji su svoj život položili

7

za slobodnu Hrvatsku i neka oni budu TI koji predstavljaju svjetionik, svjetionik za sve one koji dolaze, a plam goru ih svijetle a koje će gorjeti njima u zastavu neka nam u sje anja vrati njihove likove, neka nam bude uspomena na ono vrijeme kada su bili s nama."

Amen.